

SKI ANWB 2002

Waar naar toe?

**Ruim 200 populaire
wintersportplaatsen**

Ski's kopen?

**De grootste skitest
van de wereld**

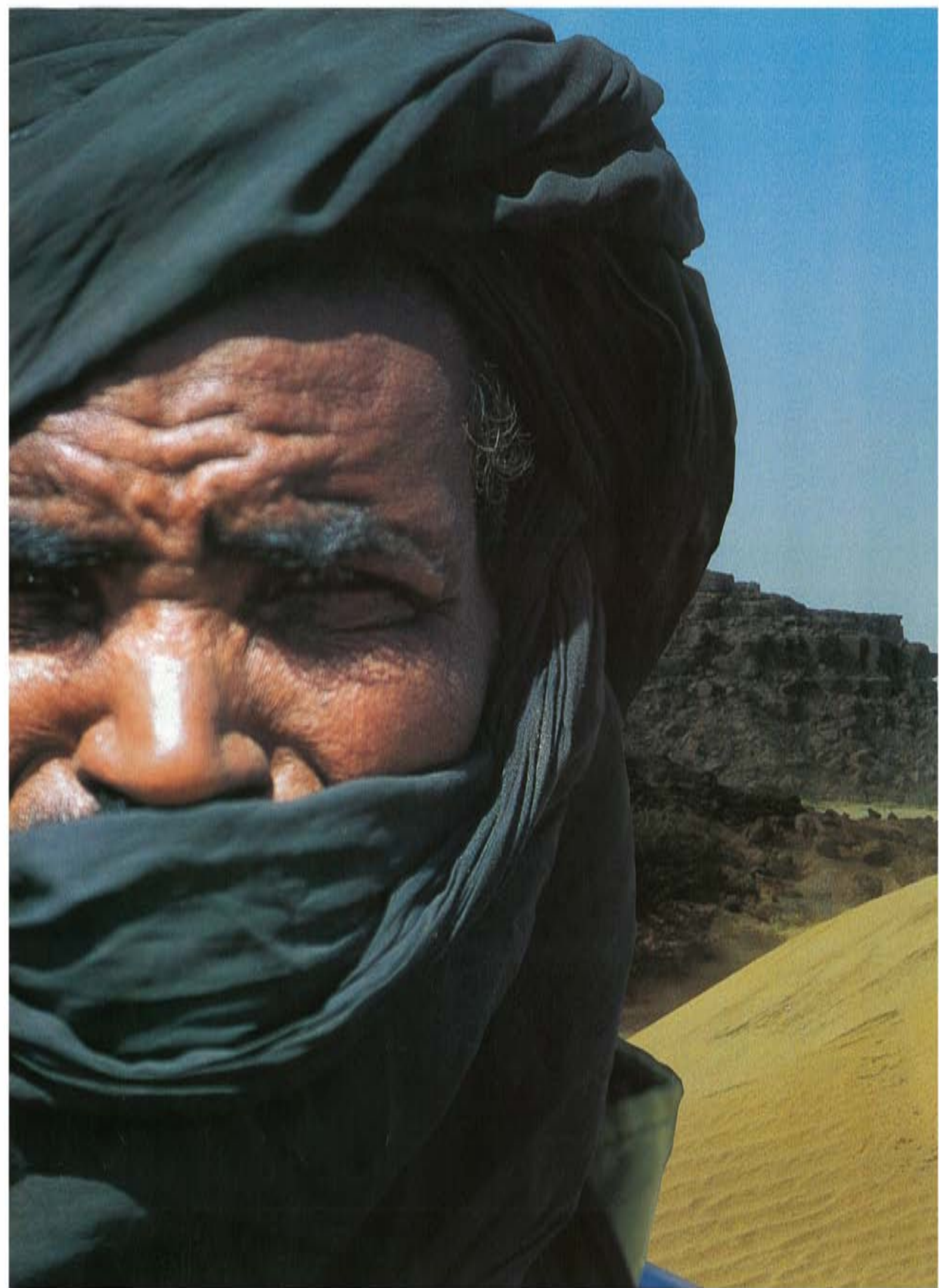

14de jaargang
seizoen 2001/2002
prijs / 14,95 • € 6,78

Artikel nr. 532167

Telemarken > Nieuwste skikleding > Skiën met de kinderen
Winterwebsites > Skibindingen getest > Bouw je eigen iglo

Skiën in de Sahara

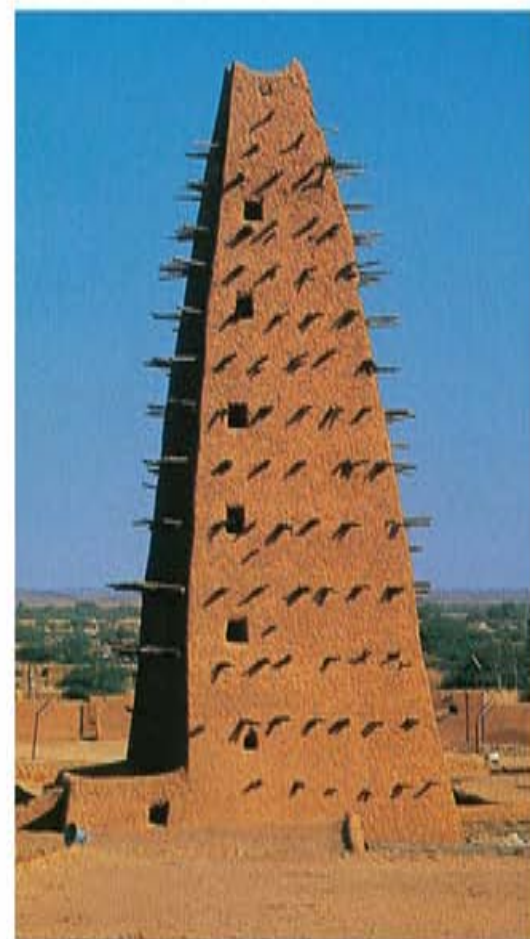
Midden in de Sahara staat een skishop. Een onwerkelijke situatie: een Tuareg compleet met blauwe jurk, gaat met je skiën & snowboarden in de zandduinen van de Sahara. Skiën in de hitte: een geheel nieuwe ervaring.

“Skiën in de Sahara. Het is mogelijk, daarmee is dan ook alles gezegd”

In de zinderende hitte zien we de vierkante lemen moskee al van ver liggen. We wurmen met onze landrover door de nauwe steegjes van Agadez. Eén van de weinige plekken in de Sahara waar nog steeds kamelen-karavananen aankomen. De markt is een ontmoetingsplaats voor de Tuareg. Hier worden indigo stoffen, zout, vee en zilver verkocht. Na nog een bocht in het labyrint van lemen straatjes, zien we een ski-shop. Ik kan mijn ogen niet geloven! Midden in de Sahara. Ik kijk nog eens: zie ski's, snowboards, en een hippe neger die op ons af komt. Hij is de eigenaar. We vragen hem om samen met ons een dagje te skiën in de Sahara. Hij stelt zich voor als Kadèr en nodigt ons uit voor de thee. De volgende dag zullen we samen op stap gaan.

We haasten ons, de volgende morgen. Kadèr zou zorgen dat de spullen klaar

staan voor vertrek. Hij heeft vandaag een lange blauwe jurk aan. Hij is zelf Tuareg (=woestijnnomade). Eén met twee gezichten. Op de deur hangt een door de zon vergeelde pagina uit het Duitse GEO waar foto's op staan van drie Tuaregs die tijdens de droogtes hun vee verloren en besloten hun werk met dromedarissen aan de wielen te hangen en een ander beroep te kiezen. Kadèr is er één van. Eerst moet hij voor ons vertrek nog een paar ski's repareren. Haast bestaat niet in Afrika. Hij vertelt dat er ooit een Engelsman langskwam met een paar ski's die hij wilde ruilen voor een handvol zilveren sieraden. “Zo ben ik begonnen. Alle ski's en snowboards zijn van toeristen geweest,” zegt hij grijnzend. Een jongetje wast de bindingen. Kadèr slaat met een spijker en een hamer gaten in de afgeleefde ski's. De zweetdruppels lopen over zijn gezicht. De binding wordt met veel geduld, tergend langzaam op de ski geschroefd. Als de skischoen met een luide klik lijkt te passen draait Kadèr de boel nog eens extra stevig aan. Hij rukt aan de schoen tot hij zeker weet dat deze nooit van z'n leven meer uit de binding zal

Een lemen moskee domineert het landschap

schieten. Dan knikt hij tevreden. Hij heeft zelf houten skistokken gemaakt. Dan is het zover: de ski's zijn klaar! We laden ze op het dak van de landrover.

De vrienden van Kadèr zwaaien ons uit. Bij de politiepost, net buiten het stadje staat een norse officier te praten met de politieagenten. We mogen door.

“Maar ik kan helemaal niet skiën”

Na een flink eind rijden draaien we een zandpad op en zetten we koers naar de zee van duinen. Het waait verschrikkelijk. Het zand stuift omhoog en striemt in onze ogen. Hier laten we de landrover achter en beklimmen we, tegen de wind in, een duin. Met de ski's en het snowboard onder de arm. Higgend bereiken we de top. Mijn metgezel Raoul vraagt of Kadèr het eerste baantje voor wil doen. Die kijkt Raoul met grote ogen aan. “Maar ik kan helemaal niet skiën!” Raoul en ik kijken elkaar verbluft aan. Onze skileraar kan niet skiën! Dan maar zelf. We hebben geen idee hoe het zand reageert. Raoul bindt de ski's onder. Hij zet af.....en staat bijna stil op de schuine helling. Hij probeert met zijn

lichaam de ski's vooruit te duwen. Zijn lichaam schokt. Maar het zand glijdt totaal niet. Ik schater het uit. Wat is dit? We zoeken de hoogste duin op. Vanaf de top, loodrecht naar beneden, glijdt het iets beter. We rennen de duinen op, skiën en boarden en krijgen Kadèr zover dat hij zijn eigen speeltjes ook uitprobeert. Geen gezicht: een Tuareg met een jurk op een snowboard. Skiën in de Sahara. Het is mogelijk maar daarmee is dan ook alles gezegd. De zandstorm verheft. Als het striemende zand zeer gaat doen, vluchten we de auto in. Op zoek naar nog hogere duinen, Kadèr weet een duinenzee bij een drinkplaats voor dieren. Na een paar kilometer over de hoofdweg gaan we wederom 'en brouse', zoals de Franstalige Afrikanen het noemen als je de bush ingaat. We hobbelen over hoge pollens, langs struiken, door leeggevalen rivierbeddingen en langs prachtige rotspartijen. Laat in de middag vinden we de drinkplaats. Op een beschut plekje maken we een maaltijd op een brandertje. Kadèr maakt een vuurtje van houtskool om thee te zetten. “Thee op een brander smaakt

niet”, zegt hij. Na de maaltijd beklimmen we de duinen weer en proberen omlaag te skiën. Uit het niets verschijnen twee Tuaregs. Ze kijken hoofdschuddend toe. Bij de skishop komen de vrienden van Kadèr ons tegemoet rennen: de jongeren en de lange jurken vormen een menigte rond de landrover. “Hoe was het? Hoe was het?” We zeggen dat we een fantastische dag hebben gehad. Ze knikken. Kadèr kijkt trots. Skiën op z'n Afrikaans. <<<

Skiën op z'n Afrikaans

